

valgets Flertals Tilbud om at indskrænke sine Krav til nogle faa Poster, hvilke Udvalgets Flertal forsøgte at lempe saa meget som muligt efter det andet Things formentlige Ønsker, — end ikke dette Tilbud, siger jeg, har gjort noget Indtryk paa Folkethingets Flertal eller har efterladt noget synligt Spor i den nu foreliggende Lov. Dersom den Meningsforskiel, der er mellem Thingene, nu gjaaldt Spørgsmaal, som efter Folkethingets Opfattelse vare store og vigtige Principspørgsmaal, vilde dets Udholdenhed i atter og atter at holde fast paa sine første Beslutninger kunne forekomme meget forstaaelig og ganske forsvarlig; men da Folkethingets Flertals Medlemmer i og udenfor Thinget idelig og idelig have erklæret, at dette ikke er Tilfældet, at de ikke for deres Bedkommende tillægge disse Poster nogen stor Vægt, hvad derimod visse — idetmindste for enkeltes Bedkommende — er Tilfældet med Landsthinget, saa maa man jo søge en anden Forklaringsgrund. Den nærmest liggende synes jo at være den, at, efter Folkethingets Flertals Mening, kan der ikke indrømmes Landsthinget nogen Ret til at foretage Forandring i Finantsloven. Dette er visse- lig ikke rent ud sagt af Nogen, men det synes at ligge bagved enkelte Ytringer, og det synes ogsaa at fremskintet deraf, at den Partigruppe, som nu er den talrigste i Folkethinget, i sit Valgprogram ganske har fortiet, at der bestod en Meningsforskiel mellem Folkethinget og Landsthinget, og kun har talt om en Strid mellem Folkethinget og Regjeringen. Men naar den Mening, at Landsthinget ikke er berettiget til at foretage Forandringer i Finantsloven, eller, med andre Ord, at Folkethinget er eneraadig over den — naar det kan befrægtes at have idetmindste medvirket til Folkethingets Flertals Utilbøielighed til i noget Punkt at komme os, nærværende Thing, imøde, uagtet vi ved at vedtage Fællesudvalgets Flertals Indstillinger have viist vor Beredvillighed til at søge Overenskomst, forekommer det mig at være ganske umuligt, at Landsthinget nu kan træde tilbage. Frivillig kan Landsthinget altid vise stor Jøielighed overfor det ærede sidsordnede Thing, frivillig kan Landsthinget give Afkald paa at gjøre nogenstombestemt Forandring i Finantsloven og kan vedtage den uden egentlig Forhandling ganske, som den er kommen fra Folkethinget, hvilket vi faktisk have gjort i de allerfleste af de femten Aar, i hvilke Landsthinget i sin nuværende Stikelse har bestaaet, og det uagtet det dog adskillige Gange har kostet os en stor Selvoevindelse at gjøre det; frivillig kan Landsthinget overlade Regjeringen at stille Vædringsforslag og holde sine egne Ønsker tilbage; og frivillig kan Landsthinget over-

for Folkethingets Modstand lade saadanne falske, naar de ikke synes os at burde fremfalde nogen Konflikt; men har Landsthinget engang efter moden og rolig Overveielse ved gjentagne Afstemninger gjort saadanne Forslag til sine og gjenem Fællesudvalget gjort yberliggaaende Tilbud for at opnaa Forlig om de Poster, paa hvilke vi lægge størst Vægt, kan det ikke træde tilbage, fordi Folkethingets Flertal vrager dets Tilbud og efter en Oplosning sender Finantsloven tilbage til os, uden at have taget noget af vore saa tidt og saa bestemt fremfattede Ønsker til Følge. Jeg betvivler slet ikke, som jeg tillod mig forleben Dag at udtale, at det andet ærede Thing har troet at tage Hensyn til Landsthinget; men det maa være Landsthingets egen Sag at afgjøre, hvorvidt dette Hensyn er tilstrækkeligt, eller om det er, som man har udtrykt sig, det fornødne. Dersom Folkethinget kunde afgjøre dette efter sit eget Skjøn, da var dermed givet, at Landsthingets Vedtagelse af Finantsloven var en tom Formalitet, og at dets Indflydelse paa dens Indhold og Udseende var aldeles ingen; men dermed var ogsaa dets politiske Stilling forrykket og Ugevægten mellem Thingene ophævet. Det er altsaa i den Overbevisning, at Landsthinget ikke vil kunne vedtage den foreliggende Finantslov uforandret, uden at dette vilde blive betragtet som en Opgivelse af dets forfatningsmæssige Ret og maatte medføre en Svækkelse af Things politiske Stilling, det er i denne Overbevisning, at jeg tillader mig at stille de omhandlede Vædringsforslag.

Der kan ganske vist være forskjellige Meninger om, hvorvidt dette Forslag burde omfatte flere eller færre Poster. Da Folkethinget har vedtaget Loven ganske i den samme Stikelse, som den vedtog den ved 4de Behandling i Juni Maaned, kan det synes rimeligt, ja naturligt, at Landsthinget ogsaa vender tilbage til den Afattelse, som det vedtog ved 4de Behandling i samme Maaned; dermed vilde Sagen fra begge Sider være bragt netop i samme Stand, som den var i, førend den gik til Fællesudvalget. Jeg ved ogsaa, at flere ærede Medlemmer have anset det for at være det Rigtigste, og jeg indrømmer, at det nye Folkethings Forhandlinger og Afstemninger heller ikke opfordre til noget Andet. Var der nu Sandsynlighed for, at Finantsloven atter vilde blive henvisst til et Fællesudvalg, vilde jeg maaste ogsaa selv tiltræde denne Mening eller i hvert Fald finde det ligegyldigt, hvad enten man optog alle Regjeringens tidligere Vædringsforslag eller kun nogle af dem; men da jeg tror, at det vilde være unyttigt nu at nedsette et nyt Fællesudvalg, saalænge der ikke fra Folkethingets Side vises noget sikkert Tegnet til, at